

31997R0338

3.3.1997.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 61/1

PADOMES REGULA (EK) Nr. 338/97**(1996. gada 9. decembris)****par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 130.s panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 189.c pantā noteikto kārtību ⁽³⁾,

(1) tā kā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 3626/82 ⁽⁴⁾ Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām Kopienā ir piemērojama no 1984. gada 1. janvāra; tā kā šīs konvencijas mērķis ir aizsargāt apdraudētās dzīvnieku un augu sugas, kontrolējot starptautisko tirdzniecību ar šo sugu īpatņiem;

(2) tā kā, lai uzlabotu to augu un dzīvnieku sugu aizsardzību,

kuras apdraud vai var apdraudēt tirdzniecība, Regula (EEK) Nr. 3626/82 jāaizstāj ar regulu, kurā būtu ņemta vērā līdz tās pieņemšanai uzkrātā zinātniskā pieredze un pašreizējā tirdzniecības struktūra; tā kā no vienotā tirgus izrietošā iekšējo robežu kontroles atcelšana turklāt prasa stingrāku tirdzniecības kontroles pasākumu veikšanu uz Kopienas ārējām robežām, kad dokumenti un preces tiek pārbaudītas robežas muitas iestādē, kur tās tiek ievestas;

(3) tā kā šīs regulas noteikumi nekavē dalībvalstis pieņemt stingrākus pasākumus par tiem, kas pieņemti vai ir spēkā saskaņā ar Līgumu, jo īpaši attiecībā uz šajā regulā iekļauto sugu īpatņu atrašanos īpašumā;

(4) tā kā ir nepieciešams noteikt objektīvus kritērijus savvaļas dzīvnieku un augu sugu iekļaušanai šīs regulas pielikumos;

(5) tā kā šīs regulas īstenošanai ir nepieciešami kopīgi nosacījumi to dokumentu izsniegšanai, lietošanai un uzrādīšanai, kuri attiecas uz atļaujām ievest Kopienā, eksportēt vai reeksportēt no Kopienas šajā regulā iekļauto sugu īpatņus; tā kā ir jāpieņem īpaši noteikumi attiecībā uz īpatņu tranzītu caur Kopienā;

(6) tā kā par prasībām attiecībā uz īpatņu ieviešanu Kopienā jāņem galamērķa dalībvalsts tirdzniecības iestādēm ar dalībvalsts zinātnisko iestāžu palīdzību, un, kur

⁽¹⁾ OV C 26, 3.2.1992., 1. lpp., un OV C 131, 12.5.1994., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 223, 31.8.1992., 19. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1995. gada 15. decembra Atzinums (OV C 17, 22.1.1996., 430. lpp.). Padomes 1996. gada 26. februāra Kopēja nostāja (OV C 196, 6.7.1996., 58. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1996. gada 18. septembra Lēmums (OV C 320, 28.10.1996.).

⁽⁴⁾ OV L 384, 31.12.1982., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 558/95 (OV L 57, 15.3.1995., 1. lpp.).

- nepieciešams, ņemot vērā zinātnieku darba grupas atzinumu;
- (7) tā kā ir nepieciešams reeksporta noteikumus papildināt ar konsultācijas procedūru, lai ierobežotu to pārkāpšanas risku;
- (8) tā kā, lai garantētu efektīvu savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, īpatņu ieviešanai Kopienā un izvešanai no tās var uzlikt papildu ierobežojumus; tā kā attiecībā uz dzīvniekiem īpatņiem šos ierobežojumus var papildināt ar Kopienas līmeņa ierobežojumiem par šādu īpatņu atrašanos īpašumā vai pārvadāšanu Kopienā;
- (9) tā kā ir jāpieņem īpaši noteikumi, kas būtu piemērojami nebrīvē dzimušiem un augušiem vai mākslīgas vairošanās ceļā iegūtiem īpatņiem, kā arī īpatņiem, kas ir personīgie vai mājsaimniecības piederumi, kā arī nekomerciāliem aizdevumiem, dāvinājumiem vai maiņām starp reģistrētiem zinātniekiem un zinātniskām iestādēm;
- (10) tā kā, lai šajā regulā iekļautajām sugām nodrošinātu iespējami visplašāko aizsardzību, ir jāizklāsta noteikumi, kas kontrolētu tirdzniecību ar īpatņiem un to pārvietošanu Kopienā, kā arī nosacījumi to izmitināšanai; tā kā sertifikātu izsniegšana saskaņā ar šo regulu, kas veicina šo darbību kontroli, reglamentējama ar kopīgiem noteikumiem par sertifikātu izsniegšanu, derīgumu un lietošanu;
- (11) tā kā būtu jāveic pasākumi, lai samazinātu kaitīgo iedarbību uz dzīvajiem īpatņiem to pārvadāšanas laikā uz galamērķi ārpus Kopienas vai tajā;
- (12) tā kā, lai nodrošinātu efektīvu kontroli un atvieglotu muitas procedūras, jānorāda muitas iestādes, kurās ir apmācīts personāls, kas būtu atbildīgs par nepieciešamo formalitāšu veikšanu un attiecīgajām pārbaudēm, kad īpatņi tiek ievesti Kopienā, noteiktu tiem muitas apstiprinātu režīmu vai izmantošanu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92, ar kuru izveidots Kopienas Muitas kodekss ⁽¹⁾ nozīmē, vai kad tie tiek eksportēti vai reeksportēti no Kopienas; tā kā jābūt arī garantijām, ka dzīvie īpatņi tiek pienācīgi izmitināti un aprūpēti;
- (13) tā kā šīs regulas īstenošana prasa arī, lai dalībvalstis norādītu vadošās un zinātniskās iestādes;
- (14) tā kā sabiedrības informēšana un iepazīstināšana ar šīs regulas noteikumiem, jo īpaši robežpārejas punktos, varētu veicināt šo noteikumu ievērošanu;
- (15) tā kā, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu ieviešanu, dalībvalstīm būtu cieši jāuzrauga tās noteikumu ievērošana un šajā nolūkā cieši jāsadarbojas savā starpā un ar Komisiju; tā kā ir nepieciešama informācijas apmaiņa saistībā ar šīs regulas ieviešanu;
- (16) tā kā savvaļas dzīvnieku un augu sugu tirdzniecības apjoma uzraudzība ir ārkārtīgi svarīga, lai novērtētu tirdzniecības ietekmi uz sugu saglabāšanas statusu; tā kā būtu jāizstrādā detalizēti vienotas formas gada pārskati;
- (17) tā kā, lai garantētu atbilstību šai regulai, ir svarīgi, lai dalībvalstis uzliktu sankcijas par pārkāpumiem piemērotā un pārkāpuma raksturam un smagumam atbilstīgā veidā;
- (18) tā kā ir ļoti svarīgi noteikt Kopienas procedūru, kas ļautu pieņemt ieviešanas noteikumus un šīs regulas pielikumu labojumus piemērotā laika periodā; tā kā jāizveido komiteja, kas ļautu dalībvalstīm un Komisijai cieši un efektīvi sadarboties šajā jomā;
- (19) tā kā šīs regulas īstenošanai vērā ņemamo bioloģisko un ekoloģisko aspektu lielais skaits pieprasa īpašas zinātnieku darba grupas izveidi, kuras atzinumus Komisija iesniegs Komitejai un dalībvalstu uzraudzības iestādēm, lai palīdzētu tām lēmumu pieņemšanā,

(1) OVL 302, 19.10.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķis

Šīs regulas mērķis ir aizsargāt savvaļas dzīvnieku un augu sugas un garantēt to saglabāšanu, regulējot tirdzniecību ar tām saskaņā ar šādiem pantiem.

Šo regulu piemēro atbilstīgi 2. pantā definētajiem konvencijas mērķiem, principiem un noteikumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- a) "Komiteja" ir saskaņā ar 18. pantu izveidotā Savvaļas dzīvnieku un augu tirdzniecības komiteja;
- b) "Konvencija" ir Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*Cites*);
- c) "izcelsmes valsts" ir valsts, kurā īpatnis ir sagūstīts savvaļā, audzēts nebrīvī vai iegūts mākslīgas vairošanās ceļā;
- d) "paziņojums par importu" ir importētāja vai tā aģenta vai pārstāvja īpatņa ieviešanas brīdī iesniegts paziņojums, ievēdot Kopienā C vai D pielikumā minēto sugu īpatni, uz veidlapas, ko nosaka Komisija saskaņā ar kārtību, kas noteikta 18. pantā;
- e) "ieviešana no jūras" ir jebkāda tāda īpatņa ieviešana Kopienā, kurš ir paņemts un nāk tieši no jūras vides, kas nav pakļauta nevienas valsts jurisdikcijai, ietverot gaisa telpu virs jūras un jūras dibenu, kā arī zemi zem jūras;
- f) "izsniegšana" ir visu to procedūru pabeigšana, kas saistītas ar atļaujas vai sertifikāta sagatavošanu, apstiprināšanu un izsniegšanu iesniedzējam;
- g) "uzraudzības iestāde" ir valsts administratīva iestāde, kas dalībvalsts gadījumā ir norādīta saskaņā ar 13. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai trešās valsts gadījumā — saskaņā ar Konvencijas IX pantu;
- h) "galamērķa dalībvalsts" ir galamērķa dalībvalsts, kas minēta īpatņa eksportam vai reeksportam lietotajā dokumentā; ja īpatnis tiek ievests no jūras, tā ir dalībvalsts, kuras jurisdikcijā atrodas īpatņa galamērķis;
- i) "piedāvājums pārdošanai" ir piedāvājums pārdošanai un jebkāda darbība, kuru iespējams tā uztvert, ietverot reklamēšanu vai gadījumu, kad jāreklamē pārdošanai, un uzaicinājumu lietot;
- j) "personīgie vai mājas piederumi" ir nedzīvi īpatņi, to daļas un atvasinājumi, kas ir kādas privātas personas īpašums un kas sastāda parasto iedzīvi vai ir paredzēts, ka sastādīs daļu no tās;
- k) "galamērķis" ir vieta, kurā īpatņus paredzēts turēt ieviešanas laikā Kopienā; dzīvju īpatņu gadījumā tā ir pirmā vieta, kur tos domāts turēt pēc sanitāro pārbaužu un kontroles karantīnas perioda vai cita ierobežojuma;
- l) "populācija" ir bioloģiski vai ģeogrāfiski atšķirīgs indivīdu kopskaits;
- m) "galvenokārt komerciāli mērķi" ir visi mērķi, kuru nekomerciālie aspekti nav skaidri izteiktā pārsvarā;
- n) "reeksports no Kopienas" ir jebkura iepriekš ievesta īpatņa eksports no Kopienas;
- o) "atkalieviešana Kopienā" ir jebkura iepriekš eksportēta vai reeksportēta īpatņa ieviešana Kopienā;
- p) "pārdošana" ir jebkura pārdošanas forma. Šajā regulā noma, barters vai apmaiņa tiek uzskatīta par pārdošanu, līdzīgus izteikumus iztulko līdzīgi;
- q) "zinātniskā iestāde" ir zinātniska iestāde, kas dalībvalsts gadījumā norādīta saskaņā ar 13. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai trešās valsts gadījumā — saskaņā ar Konvencijas IX pantu;
- r) "zinātnieku darba grupa" ir saskaņā ar 17. pantu nodibināta konsultatīva institūcija;
- s) "suga" ir suga, pasuga vai populācija;
- t) "īpatnis" ir jebkurš dzīvs vai nedzīvs A līdz D pielikumā uzskaitīto sugu dzīvnieks vai augs, jebkāda tā daļa vai atvasinājums, ko satur vai nesatur citas lietas, kā arī jebkādas citas lietas, kuras pēc pievienotajiem dokumentiem, iepakojuma, uzraksta vai etiķetes vai jebkādiem citiem apstākļiem ir vai

satur šo sugu dzīvnieku vai augu daļas vai atvasinājumus, ja vien šīs daļas vai atvasinājumi nav īpaši izslēgti no šīs regulas noteikumiem vai no noteikumiem, kas attiecas uz pielikumu, kurā attiecīgās sugas ir uzskaitītas ar attiecīgu norādi attiecīgajos pielikumos.

Īpatni uzskata par A līdz D pielikumā uzskaitīto sugu īpatni, ja tas vai arī daļa vai atvasinājums no tā ir cēlies no dzīvnieka vai auga, kur vismaz viens no "vecākiem" pieder pie tur uzskaitītajām sugām. Ja šāda dzīvnieka vai auga "vecāki" ir no citā pielikumā uzskaitītām sugām vai arī no sugām, no kurām tikai viena ir uzskaitīta, tad piemēro ierobežojošākā pielikuma noteikumus. Tomēr hibrīdu augu īpatņu gadījumā, ja viens no "vecākiem" ir no A pielikumā minētās sugas, ierobežojošākā pielikuma noteikumus piemēro tikai tad, ja šī suga pielikumā ir attiecīgi atzīmēta;

- u) "tirdzniecība" ir šīs regulas noteikumiem pakļautu īpatņu ieviešana Kopienā, ietverot ieviešanu no jūras, eksportu un reeksportu, kā arī lietošana, pārvietošana un īpašnieku maiņa Kopienā, tostarp vienā dalībvalstī;
- v) "tranzīts" ir īpatņu, kas tiek nogādāti zināmam kravas saņēmējam, transportēšana starp diviem punktiem ārpus Kopienas caur Kopienas teritoriju, kuras laikā jebkādi pārtraukumi šai pārvietošanai rodas tikai no šādiem pārvadājumiem nepieciešamiem pasākumiem;
- w) "apstrādāti īpatņi, kuri ir iegūti pirms vairāk nekā 50 gadiem" ir īpatņi, kas piedzīvojuši ievērojamas pārmaiņas salīdzinājumā ar to dabisko sākuma stāvokli, izmantojot tos dārglietām, rotājumiem, mākslas priekšmetiem, sadzīves priekšmetiem vai mūzikas instrumentiem vairāk nekā 50 gadus pirms šīs regulas stāšanās spēkā, un kuri, bez iebildumiem no attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādes, ir iegūti šādos apstākļos. Šādus īpatņus uzskata par apstrādātiem tikai tad, ja tie skaidri ietilpst vienā no iepriekšminētajām kategorijām un nav nepieciešama tālāka izgredšana, apstrāde vai ražošana, lai sasniegtu šādu stāvokli;
- x) "pārbaudes ieviešanas, eksporta, reeksporta un tranzīta laikā" ir dokumentu pārbaudes attiecībā uz šajā regulā paredzētajiem sertifikātiem, atļaujām un paziņojumiem, un, gadījumos, kad to paredz Kopienas noteikumi, vai citos gadījumos, kad tiek veikta nosūtītās preces izlases veida pārbaude — īpatņu pārbaude, kuru, ja nepieciešams, pavada paraugu ņemšana, lai analizētu vai izdarītu sīkākas pārbaudes.

3. pants

Darbības joma

1. A pielikumā iekļautas:

- a) Konvencijas I papildinājumā uzskaitītās sugas, attiecībā uz kurām dalībvalstis nav pieteikušas atrunu;

b) visas sugas:

- i) kuras ir vai var būt pieprasītas lietošanai Kopienā vai arī starptautiskajai tirdzniecībai un kurām vai nu draud izzušana, vai tās ir tik retas, ka jebkāds tirdzniecības apjoms apdraudētu to izdzīvošanu,

vai

- ii) kuras pieder pie tādas ģints, kuras sugu vairākums ir uzskaitīts A pielikumā saskaņā ar a) apakšpunktu un b) apakšpunkta i) punkta kritērijiem un kuru uzskaitījums pielikumā ir būtisks to efektīvai aizsardzībai, vai arī kuras ir tādas sugas, kuras pasugu vairākums ir tur uzskaitīts.

2. B pielikumā iekļautas:

- a) Konvencijas II papildinājumā uzskaitītās sugas, izņemot A pielikumā uzskaitītās, attiecībā uz kurām dalībvalstis nav pieteikušas atrunu;

- b) Konvencijas I papildinājumā uzskaitītās sugas, attiecībā uz kurām dalībvalstis ir pieteikušas atrunu;

- c) visas citas Konvencijas I vai II papildinājumā neuzskaitītās sugas:

- i) kuras ir pakļautas starptautiskai tirdzniecībai, kas varētu būt nesavienojama ar:
 - to izdzīvošanu vai populāciju izdzīvošanu zināmās valstīs vai
 - kopējās populācijas saglabāšanu līmenī, kas atbilst sugas lomai ekosistēmās, kur tās mīt,

vai

- ii) kuru uzskaitījums pielikumā to ārējās līdzības dēļ ar A vai B pielikumā uzskaitītajām sugām ir būtisks, lai nodrošinātu kontroles efektivitāti tirdzniecībai ar šo sugu īpatņiem;

- d) sugas, par kurām ir noteikts, ka dzīvu to īpatņu ieviešana Kopienas dabiskajā vidē būtu ekoloģisks drauds vietējām Kopienas savvaļas dzīvnieku un augu sugām.

3. C pielikumā iekļautas:

- a) Konvencijas III papildinājumā uzskaitītās sugas, izņemot A un B pielikumā uzskaitītās, attiecībā uz kurām dalībvalstis nav pieteikušas atrunu;
- b) Konvencijas II papildinājumā uzskaitītās sugas, attiecībā uz kurām dalībvalstis ir pieteikušas atrunu.

4. D pielikumā iekļautas:

- a) A līdz C pielikumā neuzskaitītās sugas, kuras Kopienā ir importētas tādā daudzumā, lai varētu garantēt uzraudzību;
- b) Konvencijas III papildinājumā uzskaitītās sugas, attiecībā uz kurām dalībvalstis ir pieteikušas atrunu.

5. Ja šajā regulā iekļauto sugu saglabāšanas statuss garantē to iekļaušanu vienā no Konvencijas papildinājumiem, dalībvalstis sekmē nepieciešamos grozījumus.

4. pants

Ievešana Kopienā

1. Uz A pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu ieviešanu Kopienā attiecas nepieciešamās pārbaudes un galamērķa dalībvalsts uzraudzības iestādes izdotas importa atļaujas uzrādīšana robežas muitas iestādē ieviešanas punktā.

Importa atļauju var izdot tikai saskaņā ar 6. punktā noteiktajiem ierobežojumiem un tad, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) pēc katra zinātnieku darba grupas atzinuma izskatīšanas, kompetentā zinātniskā iestāde dara zināmu, ka ieviešana Kopienā:
 - i) nenodarītu kaitējumu sugu saglabāšanās statusam vai teritorijai, kuru apdzīvo attiecīgās sugas populācija;
 - ii) notiek:
 - nolūkā, kas minēts vienā no 8. panta 3. punkta e), f) un g) apakšpunktiem, vai
 - citos nolūkos, kuri nekaitē attiecīgo sugu izdzīvošanai;
- b) i) pretendents ar dokumentiem pierāda, ka īpatņi ir iegūti

saskaņā ar tiesību aktiem par attiecīgo sugu aizsardzību; Konvencijas papildinājumos uzskaitīto īpatņu importa gadījumā no trešām valstīm tā ir eksporta atļauja vai reeksporta sertifikāts, vai tā kopija, ko saskaņā ar Konvenciju izsniegusi eksporta vai reeksporta valsts kompetenta iestāde;

ii) tomēr atļauju izsniegšanai A pielikumā minēto sugu importam saskaņā ar 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu nav nepieciešami šādi pierādījumi ar dokumentiem, taču visu šo importa atļauju oriģināli tiek paturēti līdz eksporta atļaujas vai reeksporta sertifikāta uzrādīšanai;

c) kompetentā zinātniskā iestāde ir pārliecinājusies, ka paredzētā dzīvā īpatņa uzņemšanas vieta galamērķī ir atbilstīgi aprīkota tā saglabāšanai un pienācīgai aprūpei;

d) uzraudzības iestāde ir pārliecinājusies, ka īpatņi neizmantos galvenokārt komerciāliem nolūkiem;

e) pēc konsultācijām ar kompetento zinātnisko iestādi uzraudzības iestāde pārliecinās, vai nav citu ar sugas saglabāšanu saistītu faktoru, kas būtu pret importa atļaujas izsniegšanu, un

f) gadījumā, ja ieviešana notikusi no jūras, uzraudzības iestāde pārliecinās, ka visi dzīvie īpatņi ir sagatavoti un tiek transportēti tā, lai samazinātu ievainojuma, veselības apdraudējuma vai cietsirdīgas apiešanās risku.

2. Uz B pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu ieviešanu Kopienā attiecas nepieciešamās pārbaudes un galamērķa dalībvalsts uzraudzības iestādes izdotas importa atļaujas uzrādīšana robežas muitas iestādē ieviešanas punktā.

Importa atļauju izdod tikai saskaņā ar 6. punktā noteiktajiem ierobežojumiem un ja:

- a) pēc pieejamo datu un katra zinātnieku darba grupas atzinuma izskatīšanas kompetentā zinātniskā iestāde dara zināmu, ka ieviešana Kopienā nenodarītu kaitējumu sugu saglabāšanās statusam vai teritorijai, kuru apdzīvo attiecīgās sugas populācija, ņemot vērā pašreizējo vai gaidāmo tirdzniecības apjomu. Šis atzinums ir derīgs turpmākam importam, kamēr iepriekšminētie aspekti nav ievērojami mainījušies;

- b) pretendents ar dokumentiem pierāda, ka paredzētā dzīvā īpatņa uzņemšanas vieta galamērķī ir atbilstīgi aprīkota tā saglabāšanai un pienācīgai aprūpei;
- c) ir ievēroti 1. punkta b) apakšpunkta (i) punktā, e) un f) apakšpunktā minētie nosacījumi.
3. Uz C pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu ieviešanu Kopienā attiecas nepieciešamās pārbaudes un galamērķa dalībvalsts uzraudzības iestādes izdotas importa atļaujas iepriekšēja uzrādīšana robežas muitas iestādē ieviešanas punktā:
- a) eksporta gadījumā no valsts, kas minēta saistībā ar C pielikumā minētajām sugām, pretendents ar šīs valsts kompetentas iestādes šai nolūkā saskaņā ar Konvenciju izdotu eksporta atļauju pierāda, ka īpatņi ir iegūti saskaņā ar valstu tiesību aktiem par attiecīgo sugu saglabāšanu, vai
- b) eksporta gadījumā no valsts, kura nav minēta saistībā ar C pielikumā minētajām sugām vai reeksporta gadījumā no jebkuras valsts, pretendents uzrāda eksporta atļauju, reeksporta sertifikātu vai izceļšanās sertifikātu, ko saskaņā ar Konvenciju šai nolūkā izsniegusi kompetenta eksporta vai reeksporta valsts iestāde.
4. Uz D pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu ieviešanu Kopienā attiecas nepieciešamās pārbaudes un iepriekšēja importa atļaujas uzrādīšana robežas muitas iestādē ieviešanas punktā.
5. Šā panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā, 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētos nosacījumus importa atļaujas izsniegšanai nepiemēro attiecībā uz īpatņiem, par kuriem pretendents ar dokumentiem pierāda:
- a) ka tie ir iepriekš likumīgi ievesti Kopienā vai tur iegādāti un ka tie mainītā vai nemainītā veidā tiek atkal ievesti Kopienā vai
- b) ka tie ir apstrādāti īpatņi, kuri iegūti pirms vairāk nekā 50 gadiem.
6. Konsultējoties ar attiecīgajām izcelsmes valstīm saskaņā ar procedūru, kas noteikta 18. pantā, un ņemot vērā ikvienu zinātnieku darba grupas atzinumu, Komisija var noteikt vispārīgus ierobežojumus ieviešanai Kopienā attiecībā uz dažām izcelsmes valstīm:
- a) pamatojoties uz 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā un e) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, attiecībā uz A pielikumā uzskaitīto sugu īpatņiem;
- b) pamatojoties uz 1. punkta e) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, attiecībā uz B pielikumā uzskaitīto sugu īpatņiem un
- c) B pielikumā uzskaitīto sugu dzīvu īpatņu ieviešanai, kam ir augsts mirstības līmenis transportēšanas laikā vai par ko ir noskaidrots, ka tie parasti nebrīvē nenodzīvo to potenciālajam mūža ilgumam proporcionāli atbilstīgu laiku, vai
- d) to sugu dzīvu īpatņu ieviešanai, par kurām ir noskaidrots, ka to ieviešana Kopienas dabiskajā vidē būtu ekoloģisks drauds vietējām Kopienas savvaļas dzīvnieku un augu sugām.

Komisija reizi ceturksnī publicē šo ierobežojumu sarakstu, ja tāds ir, *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

7. Īpašos gadījumos, kad pēc ieviešanas Kopienā vēl notiek īpatņu pārkraušana, transportēšana pa gaisu vai dzelzceļu, saskaņā ar kārtību, kas noteikta 18. pantā, tiek pieļautas izņēmumi attiecībā uz 1. līdz 4. punktā minēto pārbaužu veikšanu un importa dokumentu uzrādīšanu robežas muitas iestādē ieviešanas punktā, lai atļautu šīs pārbaudes un uzrādīšanu veikt citā muitas iestādē, kas norādīta saskaņā ar 12. panta 1. punktu.

5. pants

Eksports vai reeksports no Kopienas

1. Uz A pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu eksportu vai reeksportu no Kopienas attiecas nepieciešamās pārbaudes un tās dalībvalsts, kurā īpatņi atrodas, uzraudzības iestādes izdotas eksporta atļaujas vai reeksporta sertifikāta uzrādīšana robežas muitas iestādē ieviešanas punktā.
2. Eksporta atļauju A pielikumā uzskaitīto sugu īpatņiem var izdot tikai tad, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:
- a) kompetentā zinātniskā iestāde ir rakstiski darījusi zināmu, ka īpatņu sagūstīšana vai savākšana savvaļā nenodara kaitējumu sugu saglabāšanās statusam vai teritorijai, kuru apdzīvo attiecīgās sugas populācija;
- b) pretendents ar dokumentiem pierāda, ka īpatņi ir iegūti saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem par attiecīgo sugu aizsardzību; ja iesniegums ir iesniegts dalībvalstij, kas nav izceļšanās dalībvalsts, šādu dokumentāru pierādījumu sniedz ar sertifikātu, kurš norāda, ka īpatnis no savvaļas ir iegūts saskaņā ar tās teritorijā spēkā esošo likumdošanu;
- c) uzraudzības iestāde ir pārliecinājusies:

- i) ka visi dzīvie īpatņi ir sagatavoti un tiek transportēti tā, lai samazinātu ievainojuma, veselības apdraudējuma vai ciet-sirdīgas apiešanās risku un
 - ii) — ka Konvencijas I papildinājumā minēto sugu īpatņi netiks izmantoti galvenokārt komerciāliem nolūkiem, vai
- šīs regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto sugu īpatņu eksporta gadījumā uz Konvencijas dalībvalsti ir izsniegta importa atļauja,

un

- d) pēc konsultācijām ar kompetento zinātnisko iestādi, dalībvalsts uzraudzības iestāde ir pārliecinājusies, ka nav citu ar sugas saglabāšanu saistītu faktoru, kas būtu pret eksporta atļaujas izsniegšanu.

3. Reeksporta sertifikātus var izsniegt tikai tad, ja ir ievēroti 2. punkta c) un d) apakšpunktos minētie nosacījumi un ja pretendents ar dokumentiem pierāda, ka:

- a) īpatņi ir ievesti Kopienā saskaņā ar šīs regulas noteikumiem;
- b) ja īpatņi ir ievesti Kopienā pirms šīs regulas stāšanās spēkā, tie ir ievesti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3626/82 noteikumiem vai
- c) ja īpatņi ir ievesti Kopienā pirms 1984. gada, tie ir nokļuvuši starptautiskajā tirdzniecībā saskaņā ar Konvencijas noteikumiem, vai
- d) īpatņi dalībvalsts teritorijā ir ievesti likumīgi pirms a) un b) apakšpunktā minēto regulu noteikumu stāšanās spēkā, vai pirms tiem tika piemēroti Konvencijas noteikumi, vai arī pirms tie kļuva piemērojami šajā dalībvalstī.

4. Uz B un C pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu eksportu vai reeksportu no Kopienas attiecas nepieciešamās pārbaudes un tās dalībvalsts, kurā īpatņi atrodas, uzraudzības iestādes izdotas eksporta atļaujas vai reeksporta sertifikāta uzrādīšana robežas muitas iestādē ieviešanas punktā.

Eksporta atļaujas izsniedz tikai tad, ja ir izpildīti 2. punkta a), b) apakšpunktā, c) apakšpunkta i) punktā un d) apakšpunktā minētie nosacījumi.

Reeksporta sertifikātus izsniedz tikai tad, ja ir izpildīti 2. punkta c) apakšpunkta i) punktā un d) apakšpunktā, un 3. punkta no a) līdz d) apakšpunktam minētie nosacījumi.

5. Ja iesniegums reeksporta sertifikāta saņemšanai attiecas uz īpatņiem, kuri Kopienā ievesti saskaņā ar citas dalībvalsts izsniegtu importa atļauju, uzraudzības iestāde vispirms konsultējas ar to uzraudzības iestādi, kura atļauju izdevusi. Konsultācijas kārtību un gadījumus, kuros konsultācija ir nepieciešama, pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 18. pantā.

6. Šā panta 2. punkta a) apakšpunktā un c) apakšpunkta ii) punktā minētos nosacījumus eksporta atļauju un reeksporta sertifikātu izsniegšanā nepiemēro:

- i) apstrādātiem īpatņiem, kuri ir iegūti pirms vairāk nekā 50 gadiem, vai
- ii) nedzīviem īpatņiem, to daļām un atvasinājumiem, par kuriem pretendents ar dokumentiem pierāda, ka tie ir iegūti likumīgi, pirms tiem tika piemēroti šīs regulas, Regulas (EEK) Nr. 3626/82 vai Konvencijas noteikumi.

7. a) Kompetenta zinātniskā iestāde katrā dalībvalstī uzrauga šīs valsts eksporta atļauju izdošanu attiecībā uz B pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu un faktisko šo īpatņu eksportu. Ja šī zinātniskā iestāde nosaka, ka īpatņu eksports kādai no šīm sugām būtu jāierobežo, lai saglabātu šo sugu tās kopumā tādā līmenī, kurš atbilst sugas lomai ekosistēmā, kurā tā mīt, un krietni virs tāda līmeņa, pie kura šī suga varētu tikt iekļauta A pielikumā saskaņā ar 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai b) apakšpunkta i) punktu, zinātniskā iestāde rakstiski norāda kompetentajai uzraudzības iestādei piemērotus veicamos pasākumus, lai ierobežotu šīs sugas eksporta atļauju izsniegšanu;

b) ja uzraudzības iestādei ir norādīti a) apakšpunktā minētie pasākumi, tā par to informē Komisiju un nosūta tai savus komentārus; Komisija, ja nepieciešams, iesaka ierobežojumus attiecīgās sugas eksportam saskaņā ar procedūru, kas noteikta 18. pantā.

6. pants

Šīs regulas 4., 5. un 10. pantā minēto pieteikumu par atļauju un sertifikātu saņemšanu noraidīšana

1. Ja dalībvalsts noraida pieteikumu par atļaujas vai sertifikāta saņemšanu gadījumā, kas ir nozīmīgs saistībā ar šīs regulas mērķiem, tā par noraidījumu un tā iemesliem nekavējoties informē Komisiju.

2. Informāciju, kas saņemta saskaņā ar 1. punktu, Komisija paziņo citām dalībvalstīm, lai nodrošinātu šīs regulas vienotu piemērošanu.

3. Ja pieteikums ir par atļauju vai sertifikātu attiecībā uz īpatņiem, par kuriem šāds pieteikums jau iepriekš noraidīts, iesniedzējam jāinformē kompetentā iestāde, no kuras saņemts iepriekšējais noraidījums.

4. a) Dalībvalstis atzīst citu dalībvalstu kompetento iestāžu veiktos noraidījumus, ja tie balstās uz šīs regulas noteikumiem;

b) tomēr iepriekšminēto nepiemēro, ja apstākļi ir ievērojami mainījušies vai ja ir kļuvuši zināmi jauni pieteikumu atbalstoši pierādījumi. Šādos gadījumos, ja uzraudzības iestāde izsniedz atļauju vai sertifikātu, tā par to paziņo Komisijai, norādot izsniegšanas iemeslus.

7. pants

Atkāpes

1. *Nebrīvē dzimuši un auguši vai mākslīgas vairošanās ceļā iegūti īpatņi*

a) Izņemot gadījumus, kad piemērojams 8. pants, pret A pielikumā uzskaitīto sugu īpatņiem, kuri ir dzimuši un auguši nebrīvē, izturas atbilstīgi noteikumiem, kas piemērojami B pielikumā uzskaitīto sugu īpatņiem;

b) attiecībā uz mākslīgi pavairotiem augiem, 4. un 5. panta noteikumus var neievērot atbilstīgi īpašiem Komisijas pieņemtiem nosacījumiem, kas attiecas uz:

i) fitosanitāro sertifikātu lietošanu;

ii) tirdzniecību, ko veic reģistrēti komercirtgotāji un šā panta 4. punktā minētās zinātniskās iestādes, un

iii) tirdzniecību ar hibrīdiem;

c) kritērijus, pēc kuriem nosaka, vai īpatnis ir dzimis un audzis nebrīvē vai arī ir iegūts mākslīgas vairošanās ceļā un vai tas noticis komerciālos nolūkos, kā arī ievērojot īpašos nosacījumus, kas minēti b) apakšpunktā, nosaka Komisija saskaņā ar procedūru, kas noteikta 18. pantā.

2. *Tranzīts*

a) Atkāpjoties no 4. panta, ja īpatnis atrodas tranzītā caur Kopieņu, pārbaudes nenotiek, un noteikto atļauju, sertifikātu un paziņojumu uzrādīšana robežas muitas iestādē ieviešanas punktā netiek pieprasīta;

b) pielikumos saskaņā ar 3. panta 1. punktu un 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu uzskaitīto sugu gadījumā, a) apakšpunktā minēto atkāpi piemēro tikai tad, ja kompetentas eksportējošās vai reeksportējošās trešās valsts iestādes ir izsniegušas derīgu Konvencijā noteikto eksporta vai reeksporta dokumentu, kas attiecas uz īpatņiem, kam tas pievienots un kurā norādīts to galamērķis;

c) ja b) apakšpunktā minētais dokuments pirms eksporta vai reeksporta nav izsniegts, īpatnis jāaiztur un, ja nepieciešams, jākonfiscē, ja vien dokuments netiek iesniegts ar atpakaļejošu datumu atbilstīgi Komisijas pieņemtajiem nosacījumiem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 18. pantā.

3. *Personīgie vai mājas piederumi*

Atkāpjoties no 4. un 5. panta, to noteikumus nepiemēro nedzīviem A līdz D pielikumā uzskaitīto sugu īpatņiem, to daļām un atvasinājumiem, kas Kopienā tiek ievesti kā personīgie vai kā mājas piederumi vai arī tiek eksportēti vai reeksportēti no tās atbilstīgi noteikumiem, ko Komisija precizē saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.

4. *Zinātniskās iestādes*

Šīs regulas 4., 5., 8. un 9. pantā minētie dokumenti netiek pieprasīti attiecībā uz nekomerciāliem aizdevumiem, dāvinājumiem un maiņām starp to atrašanās valstu uzraudzības iestāžu reģistrētiem zinātniekiem un zinātniskām iestādēm, herbāriju eksponātiem, kā arī citiem saglabātiem, izžāvētiem vai izbāztiem muzeju eksponātiem un dzīvu augu materiālu, uz kā atrodas uzlīme, kuras paraugs noteikts saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru, vai arī līdzīga uzlīme, kuru izsniegusi vai apstiprinājusi trešās valsts uzraudzības iestāde.

8. pants

Noteikumi attiecībā uz komercdarbību kontroli

1. Šīs regulas A pielikumā uzskaitīto sugu īpatņus aizliegts pirkt, piedāvāt pirkšanai, iegādāties komerciāliem nolūkiem, izstādīt publikai komerciālos nolūkos, lietot komerciāliem mērķiem un pārdošanai, uzglabāt pārdošanai, piedāvāt pārdošanai vai transportēt pārdošanai.

2. Dalībvalstis var aizliegt dzīvu dzīvnieku, jo īpaši A pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu, atrašanos īpašumā.

3. Tās dalībvalsts, kurā īpatņi atrodas, uzraudzības iestāde var piešķirt atbrīvojumu no 1. punktā minētajiem aizliegumiem saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem par savvaļas augu un dzīvnieku saglabāšanu, šajā nolūkā izsniedzot sertifikātu un izskatot katru atsevišķu gadījumu, ja īpatņi:

- a) ir iegūti vai ievesti Kopienā pirms tam, kad noteikumi attiecībā uz Konvencijas I papildinājumā, Regulas (EEK) Nr. 3626/82 C.1 pielikumā vai A pielikumā uzskaitītajām sugām kļuva piemērojami to īpatņiem, vai
- b) ir apstrādāti īpatņi, kuri ir iegūti pirms vairāk nekā 50 gadiem, vai
- c) ir ievesti Kopienā saskaņā ar šīs regulas noteikumiem un paredzēti lietošanai tādiem mērķiem, kuri nekaitē attiecīgās sugas izdzīvošanai, vai
- d) ir nebrīvē dzimuši un auguši dzīvnieku sugu īpatņi vai mākslīgi pavairotu augu sugu īpatņi, vai arī šādu īpatņu daļas vai atvasinājumi, vai
- e) ir vajadzīgi izņēmuma gadījumos zinātnes attīstībai vai būtiskiem biomedicīniskiem mērķiem atbilstīgi Padomes 1986. gada 24. novembra Direktīvas 86/609/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz eksperimentāliem un citiem zinātniskiem mērķiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību⁽¹⁾, ja ir pierādīts, ka attiecīgā suga ir vienīgā piemērotā šādam mērķim, un ja nav šīs sugas nebrīvē dzimušu un augušu īpatņu, vai
- f) ir paredzēti audzēšanas vai pavairošanas nolūkiem, no kā attiecīgajai sugai rodas ieguvums attiecībā uz tās saglabāšanu, vai
- g) ir paredzēti pētniecībai vai izglītošanai, kuras mērķis ir sugu pasargāt vai saglabāt, vai
- h) nākuši no dalībvalsts un ir iegūti savvaļā saskaņā ar šajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem.

4. Vispārīgas atkāpes no 1. punktā minētajiem aizliegumiem, pamatojoties uz 3. punktā minētajiem nosacījumiem, kā arī vispārīgas atkāpes attiecībā uz A pielikumā uzskaitītajām sugām saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu var

noteikt Komisija saskaņā ar procedūru, kas noteikta 18. pantā. Jebkurām šādām atkāpēm jābūt saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem par savvaļas dzīvnieku un augu saglabāšanu.

5. Šā panta 1. punktā minētos aizliegumus piemēro arī attiecībā uz B pielikumā uzskaitīto sugu īpatņiem, izņemot gadījumus, kad attiecīgās dalībvalsts kompetentai iestādei var pierādīt, ka šie īpatņi ir iegūti un, ja tie nav cēlušies Kopienā, ir ievesti tajā saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem par savvaļas dzīvnieku un augu saglabāšanu.

6. Dalībvalstu kompetentās iestādes var pēc saviem ieskatiem pārdot jebkuru B līdz D pielikumā uzskaitīto sugu īpatņi, ko tās konfiscējušas saskaņā ar šo regulu, ar noteikumu, ka tas tādējādi tieši neatgriežas pie personas, no kuras tas ticis konfiscēts vai kura piedalījies pārkāpumā. Šādus īpatņus tad var izmantot visiem nolūkiem, it kā tie būtu likumīgi iegūti.

9. pants

Dzīvu īpatņu pārvietošana

1. Šīs regulas A pielikumā uzskaitīto sugu dzīva īpatņa jebkādu pārvietošanu Kopienā no importa atļaujā vai citā atbilstīgi šai regulai izsniegtā sertifikātā norādītās vietas vajadzīga iepriekšēja tās dalībvalsts uzraudzības iestādes atļauja, kurā īpatnis atrodas. Citos pārvietošanas gadījumos, personai, kas atbild par pārvietošanu, ja nepieciešams, jāspēj sniegt pierādījumu par īpatņa likumīgo izcelsmi.

2. Šādu atļauju:

a) piešķir tikai tad, ja šīs dalībvalsts kompetentā zinātniskā iestāde vai, ja notiek pārvietošana uz citu dalībvalsti, tās kompetentā zinātniskā iestāde ir pārliecinājusies, ka paredzētā dzīva īpatņa uzņemšanas vieta galamērķī ir atbilstīgi aprīkota tā saglabāšanai un pienācīgai aprūpei;

b) tiek apstiprināta ar sertifikāta izsniegšanu un

c) ja nepieciešams, tiek nekavējoties darīta zināma tās dalībvalsts uzraudzības iestādei, kurā īpatnis atradīsies.

3. Tomēr šādu atļauju nepieprasa, ja dzīvnieku pārvieto steidzamas veterinārās aprūpes nolūkā un to tieši nogādā atpakaļ tam atļautajā vietā.

⁽¹⁾ OV L 358, 18.12.1986., 1. pp.

4. Ja dzīvu B pielikumā uzskaitīto sugu īpatni pārvieto Kopienas robežās, īpatņa īpašnieks var to atstāt tikai pēc tam, kad ir pārliecinājies, ka paredzamais saņēmējs ir atbilstīgi informēts par mājvietu, aprīkojumu un praksi, kas nepieciešama, lai nodrošinātu īpatņa pienācīgu aprūpi.

5. Ja kādi dzīvi īpatņi tiek Kopienā ievesti, izvesti no tās vai pārvadāti pa to vai arī atrodas tajā jebkurā tranzīta vai pārvadājuma posmā, tos sagatavo, pārvieto un par tiem rūpējas tā, lai samazinātu ievainojuma, veselības bojājuma vai nežēlīgas apiešanās risku un, attiecībā uz dzīvniekiem, lai būtu atbilstība Kopienas tiesību aktiem par dzīvnieku aizsardzību transportēšanas laikā.

6. Saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru, Komisija var noteikt ierobežojumus attiecībā uz to sugu dzīvu īpatņu atrašanos īpašumā vai pārvietošanu, kurām noteikti ierobežojumi ievēšanai Kopienā saskaņā ar 4. panta 6. punktu.

10. pants

Izsniedzamie sertifikāti

Saņemot no attiecīgās personas pieteikumu kopā ar visiem nepieciešamajiem atbalstošajiem dokumentiem un pieņemot, ka ir izpildīti visi nosacījumi to izsniegšanai, dalībvalsts uzraudzības iestāde var izsniegt sertifikātu 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 3. un 4. punktā, 8. panta 3. punktā un 9. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem mērķiem.

11. pants

Atļauju un sertifikātu derīgums un īpašie nosacījumi

1. Neskarot stingrākus pasākumus, ko dalībvalstis var pieņemt vai saglabāt, saskaņā ar šo regulu dalībvalstu kompetento iestāžu izsniegtās atļaujas un sertifikāti ir derīgi visā Kopienā.

2. a) Tomēr jebkura šāda atļauja vai sertifikāts, kā arī jebkura uz to pamata izsniegta atļauja vai sertifikāts tiek uzskatīts par nederīgu, ja kompetenta iestāde vai Komisija pēc konsultēšanās ar kompetento iestādi, kas izsniegusi atļauju vai sertifikātu, nosaka, ka tas ticis izsniegts, pamatojoties uz nepareizu pieņēmumu, ka izsniegšanai nepieciešamie nosacījumi ir izpildīti;

b) īpatņus, kas atrodas dalībvalsts teritorijā un uz kuriem attiecas šādi dokumenti, dalībvalstu kompetentās iestādes aiztur un var konfiscēt.

3. Jebkura saskaņā ar šo regulu izsniegta atļauja vai sertifikāts var izvirzīt nosacījumus un prasības, ko uzliek izsniedzējvalstī, lai nodrošinātu atbilstību tā noteikumiem. Ja nepieciešams šādus nosacījumus un prasības iekļaut atļauju vai sertifikātu noformējumā, dalībvalstis par to informē Komisiju.

4. Jebkura importa atļauja, kas izdota, pamatojoties uz atbilstīgu eksporta atļaujas vai reeksporta sertifikāta kopiju, ir derīga īpatņu ievēšanai Kopienā tikai tad, ja to pavada derīgas eksporta atļaujas vai reeksporta sertifikāta oriģināls.

5. Komisija nosaka termiņus atļauju un sertifikātu izsniegšanai saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.

12. pants

Ievēšanas un eksporta vietas

1. Lai noteiktu muitas apstiprinātu režīmu attiecībā uz šajā regulā iekļauto sugu īpatņiem vai to lietošanu Regulas (EEK) Nr. 2913/92 nozīmē, dalībvalstis nozīmē muitas iestādes pārbaužu un formalitāšu veikšanai, ievēdot Kopienā un eksportējot no tās, un norāda, kuras iestādes ir īpaši paredzētas darbībām ar dzīvnieku īpatņiem.

2. Visas saskaņā ar 1. punktu nozīmētās rādītās iestādes apgādā ar pietiekamu un piemēroti apmācītu personālu. Dalībvalstis nodrošina izmitināšanu saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem par dzīvnieku transportēšanu un to izmitināšanu un, nepieciešamības gadījumā, veic atbilstīgus pasākumus attiecībā uz dzīvnieku augiem.

3. Par visām saskaņā ar 1. punktu norādītajām iestādēm paziņo Komisijai, kas publicē to sarakstu *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Izņēmuma gadījumos un atbilstīgi kritērijiem, kas definēti saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru, uzraudzības iestāde var atļaut ievēšanu Kopienā, eksportu vai reeksportu no tās nevis caur saskaņā ar 1. punktu nozīmēto muitas iestādi, bet caur citu muitas iestādi.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka robežas šķērsošanas punktos sabiedrība ir informēta par šīs regulas īstenošanas noteikumiem.

13. pants

Uzraudzības un zinātniskās iestādes un citas kompetentas iestādes

1. a) Katra dalībvalsts norāda uzraudzības iestādi, kura pamatā ir atbildīga par šīs regulas īstenošanu un par sazināšanos ar Komisiju,
- b) katra dalībvalsts arī norāda papildu uzraudzības iestādes un citas kompetentas iestādes, kas palīdz īstenošanā, un šajā gadījumā galvenā uzraudzības iestāde ir atbildīga par to, lai papildu iestādēm būtu nodrošināta visa informācija, kas nepieciešama, lai pareizi piemērotu šo regulu.
2. Katra dalībvalsts norāda vienu vai vairākas atbilstīgi kvalificētas zinātniskās iestādes, kuru pienākumi atšķiras no jebkuras norādītās uzraudzības iestādes pienākumiem.
3. a) Ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms šīs regulas piemērošanas brīža, dalībvalstis paziņo norādīto uzraudzības iestāžu, citu atļauju un sertifikātu izsniegšanai kompetentu iestāžu un zinātnisko iestāžu nosaukumus un adreses Komisijai, kura viena mēneša laikā publicē šo informāciju *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*;
- b) katra 1. punkta a) apakšpunktā minētā uzraudzības iestāde, ja to pieprasa Komisija, divu mēnešu laikā paziņo to cilvēku vārdus, kuri ir pilnvaroti parakstīt atļaujas vai sertifikātus, un to parakstu paraugus, kā arī zīmogu, spiedogu un citu ierīču paraugus, ar kurām atļaujas vai sertifikātus padara autentiskus;
- c) dalībvalstis paziņo Komisijai par jebkādam izmaiņām jau sniegtajā informācijā ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc šo izmaiņu īstenošanas.

14. pants

Atbilstības uzraudzīšana un pārkāpumu izmeklēšana

1. a) Dalībvalstu kompetentās iestādes uzrauga atbilstību šīs regulas noteikumiem;

b) ja kompetentajām iestādēm jebkad ir pamats uzskatīt, ka šie noteikumi tiek pārkāpti, tās veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību vai celtu prasību;

c) dalībvalstis informē Komisiju un — attiecībā uz Konvencijas papildinājumos uzskaitītajām sugām — Konvencijas sekretariātu par kompetento iestāžu veiktajiem pasākumiem attiecībā uz nozīmīgiem šīs regulas pārkāpumiem, ietverot aizturēšanas un konfiskācijas.

2. Komisija pievērš dalībvalstu kompetento iestāžu uzmanību lietām, kuru izmeklēšanu tā uzskata par nepieciešamu saskaņā ar šo regulu. Dalībvalstis informē Komisiju un, Konvencijas papildinājumos uzskaitīto sugu gadījumā, Konvencijas sekretariātu par ikvienas veiktās izmeklēšanas rezultātiem.

3. a) Tiek nodibināta izpildgrupa, kas sastāv no katras dalībvalsts to iestāžu pārstāvjiem, kas ir atbildīgi par šīs regulas noteikumu izpildi. Grupas priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis;

b) izpildgrupa izskata jebkādus tehniskus jautājumus attiecībā uz šīs regulas ieviešanu, kurus tai izvirza priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc grupas vai komitejas dalībnieka lūguma;

c) Komisija izpildgrupas izteiktos atzinumus nodod komitejai.

15. pants

Informācijas paziņošana

1. Dalībvalstis un Komisija apmainās ar regulas īstenošanai nepieciešamo informāciju.

Dalībvalstis un Komisija nodrošina, ka tiek veikti vajadzīgie pasākumi, lai sabiedrībai darītu zināmus noteikumus, kas attiecas uz Konvencijas un šīs regulas īstenošanu, kā arī informētu to par turpmākiem īstenošanas pasākumiem.

2. Komisija un Konvencijas sekretariāts apmainās ar informāciju, lai nodrošinātu Konvencijas efektīvu īstenošanu visā teritorijā, kur piemēro šo regulu.

3. Komisija nekavējoties paziņo attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādēm par visiem zinātnieku darba grupas ieteikumiem.

4. a) Dalībvalstu uzraudzības iestādes katru gadu līdz 15. jūnijam paziņo Komisijai visu to informāciju par pagājušo gadu, kas nepieciešama Konvencijas VIII pantā 7. punktā

- a) apakšpunktā minēto ziņojumu sastādīšanai, kā arī līdzvērtīgu informāciju par starptautisko tirdzniecību ar A, B, un C pielikumā uzskaitīto sugu īpatņiem un par D pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu ieviešanu Kopienā. Paziņojamo informāciju un tās pasniegšanas formu nosaka Komisija saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru;
- b) pamatojoties uz a) apakšpunktā minēto informāciju, Komisija katru gadu līdz 31. oktobrim publicē statistikas ziņojumu par to īpatņu ieviešanu Kopienā, eksportu un reeksportu no tās, uz kuriem attiecas šī regula, kā arī iesniedz Konvencijas sekretariātam informāciju par sugām, uz kurām attiecas Konvencija;
- c) neskarot 20. pantu, dalībvalstu uzraudzības iestādes katru gadu līdz 15. jūnijam un pirmo reizi 1999. gadā paziņo Komisijai visu to informāciju par pēdējiem diviem gadiem, kas nepieciešama Konvencijas VIII pantā 7. punktā b) apakšpunktā minēto ziņojumu sastādīšanai, kā arī līdzvērtīgu informāciju par tiem regulas noteikumiem, uz kuriem Konvencija neattiecas. Paziņojamo informāciju un tās pasniegšanas formu nosaka Komisija saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru;
- d) pamatojoties uz c) apakšpunktā minēto informāciju, Komisija katru otro gadu līdz 31. oktobrim un pirmo reizi 1999. gadā sastāda ziņojumu par šīs regulas izpildi un stāšanos spēkā.
5. Lai sagatavotu pielikumu grozījumus, dalībvalstu kompetentās iestādes iesniedz Komisijai visu informāciju, kas attiecas uz tiem. Komisija konkretizē tai nepieciešamo informāciju saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.
6. Saskaņā ar Padomes 1990. gada 7. jūnija Direktīvu 90/313/EEK par brīvu pieeju vides informācijai ⁽¹⁾ Komisija veic nepieciešamos pasākumus, lai aizsargātu tās informācijas konfidencialitāti, kura saņemta, īstenojot šo regulu.
- 16. pants*
- Sankcijas**
1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu sankciju uzlikšanu vismaz par šādiem šīs regulas pārkāpumiem:
- a) īpatņu ieviešana Kopienā un eksports vai reeksports no tās bez attiecīgas atļaujas vai sertifikāta, vai arī ar neīstu, viltotu vai nederīgu atļauju vai sertifikātu, vai arī ar atļauju vai sertifikātu, kurā izdarītas izmaiņas bez izsniedzējinstādes atļaujas;
- b) saskaņā ar šo regulu izdotajā atļaujā vai sertifikātā precizēto prasību neievērošana;
- c) viltotas deklarācijas sastādīšana vai tīša nepatiesas informācijas sniegšana, lai iegūtu atļauju vai sertifikātu;
- d) neīstas, viltotas vai nederīgas atļaujas vai sertifikāta, vai arī ar atļaujas vai sertifikāta, kurā izdarītas izmaiņas bez izsniedzējinstādes atļaujas, izmantošana par pamatu Kopienas atļaujas vai sertifikāta iegūšanai vai citam oficiālam mērķim saistībā ar šo regulu;
- e) nepaziņošana vai nepatiesa paziņojums par importu;
- f) tāda dzīvu īpatņu pārvešana, kas nav pienācīgi sagatavota, lai samazinātu ievainojuma, veselības bojājuma vai cietsirdīgas apiešanās risku;
- g) A pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu lietošana mērķiem, kas nav saskaņā ar sniegto atļauju importa atļaujas izdošanas laikā vai pēc tam;
- h) tirdzniecība ar mākslīgi pavairotiem augiem, kas ir pretrunā ar 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajiem noteikumiem;
- i) īpatņu ieviešana vai izvešana no Kopienas vai arī to tranzīts caur Kopienas teritoriju bez attiecīgas atļaujas vai sertifikāta, kas izsniegts saskaņā ar šo regulu, un eksporta vai reeksporta gadījumā no trešās valsts, kura ir Konvencijas dalībvalsts, kas izsniegts saskaņā ar Konvenciju, vai arī bez pietiekoša pierādījuma par šādas atļaujas vai sertifikāta esamību;
- j) īpatņu pirkšana, piedāvājums pirkt, iegādāšanās komerciāliem nolūkiem, lietošana, lai gūtu komerciālus ienākumus, pārdošana, uzglabāšana pārdošanai, piedāvāšana pārdošanai vai transportēšana pārdošanai, kas ir pretrunā ar 8. pantu;
- k) atļaujas vai sertifikāta lietošana attiecībā uz citiem īpatņiem, nevis uz tiem, par kuriem tie ir izsniegti;
- l) saskaņā ar šo regulu izsniegto atļauju vai sertifikātu viltošana vai izmaiņu izdarīšana tajos;

(1) OV L 158, 23.6.1990., 56. lpp.

m) pieteikuma par Kopienas importa, eksporta vai reeksporta atļaujas vai sertifikāta noraidījuma neatklāšana, pretēji 6. panta 3. punktā noteiktajam.

18. pants

Komiteja

2. Šā panta 1. punktā minētie pasākumi atbilst pārkāpuma dabai un smagumam un iekļauj noteikumus attiecībā uz īpatņu aizturu, rēšanu un, ja nepieciešams, to konfiskāciju.

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un kuru vada Komisijas pārstāvis.

3. Ja īpatnis tiek konfiscēts, to uztic konfiscējušās dalībvalsts kompetentai iestādei, kura:

a) pēc konsultācijām ar dalībvalsts zinātnisko iestādi īpatni nogādā vietā vai citādi atbrīvojas no tā apstākļos, ko tā uzskata par piemērotiem un savienojamiem ar Konvencijas un šīs regulas noteikumiem un mērķiem; un

Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par šo projektu tās priekšsēdētāja noteiktajā termiņā atkarībā no lietas steidzamības. Gadījumos, kad Padomei jāpieņem lēmums pēc Komisijas priekšlikuma, atzinumu pieņem ar balsu vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē tā, kā noteikts iepriekšminētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

b) pēc dzīva īpatņa ieviešanas Kopienā, konsultējoties ar eksporta valsti, var nogādāt īpatni atpakaļ šajā valstī uz vainīgās personas rēķina.

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu.

4. Ja dzīvs kādas sugas īpatnis, kura ir uzskaitīta B vai C pielikumā, nonāk Kopienas ieviešanas punktā bez attiecīgas derīgas atļaujas vai sertifikāta, īpatni jāaiztur un to var konfiscēt, vai, ja saņēmējs atsakās īpatni atzīt, par ieviešanas punktu atbildīgās dalībvalsts kompetentās iestādes var, ja nepieciešams, atteikties pieņemt sūtījumu un pieprasīt, lai ekspeditors nogādā īpatni atpakaļ izbraukšanas vietā.

Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija bez kavēšanās iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

2. Attiecībā uz 19. panta 1. un 2. punktā minētajiem Komitejas pienākumiem, ja trīs mēnešu laikā no datuma, kad notika vērsšanās pie Padomes, tā nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija.

17. pants

Zinātnieku darba grupa

1. Ar šo tiek nodibināta zinātnieku darba grupa, kas sastāv no katras dalībvalsts zinātniskās iestādes vai iestāžu pārstāvjiem un ko vada Komisijas pārstāvis.

19. pants

2. a) Zinātnieku darba grupa izskata jebkādus zinātniskus jautājumus saistībā ar šīs regulas piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 2. punkta a) apakšpunktu un 6. punktu, kurus vai nu pēc paša iniciatīvas, vai pēc grupas, vai komitejas dalībnieku lūguma ierosina priekšsēdētājs;

3. Attiecībā uz 19. panta 3. un 4. punktā minētajiem Komitejas pienākumiem, ja trīs mēnešu laikā no datuma, kad notika vērsšanās pie Padomes, tā nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija, ja vien Padome nav nobalsojusi pret tiem ar vienkāršu balsu vairākumu.

Saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru Komisija:

1) nosaka vienādus nosacījumus un kritērijus:

i) 4. un 5. pantā, 7. panta 4. punktā un 10. pantā minēto dokumentu izsniegšanai, derīgumam un lietošanai; Komisija nosaka arī to noformējumu,

b) Komisija zinātnieku darba grupas atzinumus nodod Komitejai.

ii) fitosanitāro sertifikātu lietošanai un

- iii) kārtības noteikšanai, kad nepieciešams īpatņus marķēt, lai atvieglotu identifikāciju un nodrošinātu noteikumu ievērošanu;
- 2) pieņem 4. panta 6. un 7. punktā, 5. panta 5. punktā un 7. punkta b) apakšpunktā, 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 2. punkta c) apakšpunktā un 3. punktā, 8. panta 4. punktā, 9. panta 6. punktā, 11. panta 5. punktā, 15. panta 4. punkta a) un c) apakšpunktā un 5. punktā, kā arī 21. panta 3. punktā minētos pasākumus;
- 3) groza A — D pielikumus, izņemot grozījumus A pielikumā, kas neizriet no Konvencijas dalībvalstu konferences lēmumiem;
- 4) ja nepieciešams, pieņem papildu pasākumus, lai izpildītu Konvencijas dalībvalstu konferences lēmumus, Konvencijas Pastāvīgās komitejas lēmumus vai rekomendācijas un Konvencijas sekretariāta rekomendācijas.

20. pants

Nobeiguma noteikumi

Katra dalībvalsts paziņo Komisijai un Konvencijas sekretariātam par noteikumiem, ko tās pieņem īpaši šīs regulas īstenošanai, un par visiem izmantotajiem juridiskajiem dokumentiem un veiktajiem pasākumiem tā īstenošanai un ieviešanai.

Komisija paziņo šo informāciju dalībvalstīm.

21. pants

1. Ar šo tiek atcelta Regula (EEK) Nr. 3626/82.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1996. gada 9. decembrī

2. Līdz 19. panta 1. un 2. punktā minēto pasākumu pieņemšanai dalībvalstis var saglabāt spēkā vai turpināt piemērot pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 3626/82 un Komisijas 1983. gada 28. novembra Regulu (EEK) Nr. 3418/83, ar kuru izklāsta noteikumus par vienādu tādu dokumentu izsniegšanu un lietošanu, kas vajadzīgi, lai Kopienā īstenotu Konvenciju par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām⁽¹⁾.

3. Divus mēnešus pirms šīs regulas īstenošanas Komisija saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru un, konsultējoties ar zinātnieku darba grupu:

- a) pārbauda, ka nav attaisnojami ierobežojumi attiecībā uz to Regulas (EEK) Nr. 3626/82 C.1 pielikumā uzskaitīto sugu ieviešanu Kopienā, kuras nav iekļautas šīs regulas A pielikumā;
- b) pieņem regulu, ar kuru groza D pielikumu par to sugu uzskaitījumu, kas atbilst 3. panta 4. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.

22. pants

Šī regula stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 1997. gada 1. jūnija.

Šīs regulas 12. un 13. pantu, 14. panta 3. punktu, 16., 17., 18. un 19. pantu, kā arī 21. panta 3. punktu piemēro no regulas spēkā stāšanās brīža.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

B. HOWLIN

⁽¹⁾ OV L 344, 7.12.1983., 1. lpp.

PIELIKUMS

Skat. Komisijas Regulu (EK) Nr. 1497/2003, OV L 215, 27.08.2003., 3. lpp.
